

As iej verhuust

Zwier Kremer

Hee stun un bêtke hen en wier te dreejn met de pet in 'n haand'n, asoffe nog nich tot tiene kon tell'n. En dat konne misschien ok wa nich. Zo stunne in 't buro vuur 'n schrieftoafel van mejuffrouw Maneschijn. Mej. Maneschijn was de maatschappelijke werkster van de textielfabriek. 't Was een groot fabriek, woar wa 2000 man wark'n en hee was d'r een van.

Un maatschappelijk werkster had doar wark genog an. Want aj jeurig wann'n mos ie bieje heur komm'n en moech iej un kedootjen oetzeuk'n en aj 'n probleem hadd'n, moech iej der ok komm'n. Want zee kon oe d'r dan misschien met help'n. En doarumme ston Brok doar te kotteln en te dreejn, want hee har 'n probleem.

Seens 'ne wèk of acht wark'n hee bieje 't bedrief in Boorn. En elk'n dag mos hee drie keteer fietsend noar zien wark. Op zich was dat nich zo slim, al ging d'r vòlle vrieje tied in zitt'n, meer as't slech weer was en 't rèeng'n at bast dan was't ofzeen. En zeker as'n dinamo ging slipp'n. Want dan mos hee d'r 'n tówke an vast maak'n en vasthooln en dan wass 't beheurlek antrapp'n um op tied op zien wark te komm'n. En doarumme stonne hier um te vroag'n of d'r nich 'n keer 'n hoes vrieje kwam. Want met al dat ploongnwerk..... 't zal oe meer oawerkomm'n da'j mill'n in de nach duur weer en wiend noar oew wark mut fiets'n.

"Goede morgen..., meneer Brok?.. is het niet?" "Joa mejuffrouw....Moi mejuffrouw," zear'e. "Hoe gaat het met je, bevalt het werken bij ons goed?" begon zee 't gesprek. "Prima.. meer as good mejuffrouw; en de baas hef mij vanmorg'n nog 'ezeg dat hee zeer content met mij was".

Meer, ik heb wal 'n klein probleem. Ik zol wa geern in Boorn will'n wonn'n.... dichter bieje 't fabriek. Dree keteer onderweg duur weer en wiend is nich aait een lolletje, um dan ok nog op tied op't wark te komm'n. En as mejuffrouw 'n hoes vuur mij hadd'n, kon ik wat meer in hoes wèèan en vuur de vrouw is dat ok wa meer dan welkom, want dan kaan'k thoes ok wat meer biejspring'n. Dat is met dat jonge grut van mij ok wal is neudig." Hee schrok eigenluk van zichzölm, toon hee dat allemoal 'ezeg harr. Want zo'n groot'n sprekker was héé now ok weer nich.

Mejuffrouw Maneschijn keek is eff'n noar Brok en dach deep noa. Dan... "Eens even zien. Als ik het wel heb gaat binnenkort een van onze medewerkers verhuizen van Borne naar Oldenzaal. Hij woont aan de Deldensestraat. Maar dat huis is niet

al te groot. Het is geschikt voor een gezin met hooguit vier kinderen." "Dat is dan prachtig. Want ik heb volgens mij precies veer keender. Veer jongs. Pracht kèèrls. Liekt allemoal op de va. Da's dik in orde. Wat zal mien Dien der bliej met weean.

Wanneer kaan'k der in?" Zee pakk'n de kuierdroad, dreejn 'n paar keer an de schieuw en begon te proat'n en of en too was ze stille um te luustern. Too zee 'n haak'n op 't apparaat leer, keek ze Brok an en zear: "Nou meneer Brok, ik kan u gelukkig maken, want inderdaad komt dat huis vrij, en wel spoedig. Over drie weken kunt u eventueel de sleutel bij mij halen." "Doar zin ik zeer content met en rekk'n der meer op dat de vrouw d'r ok good van te sprekk'n is," zear Brok.

En zo kon 't gebuur'n dat de familie Brok 'ne zet later in de rooje Lap (Deelnsestroat) kwam wonn'n. No harr mej. Maneschijn de gewoonte um noa verloop van tied bepaalde leu is op te zeuken. Kiek'n hoo of t'r met geet. En zo göng zee ok 'n keer de familie Brok bezeug'n um te kiek'n of de Brökskes good terecht e kommen wann'n.

Zee stapp'n vuur het bewuste hoes van de fietse en klopp'n op de vuurdeur. 'Ne bel hadd'n ze in dee tied nog nich. Doer'n nich zo lang of de duur ging lös en Brok stön in duur-opening met 'n heel'n trop niejsgierige jongs op klumpkes achter hum. "Dag meneer Brok. Hoe gaat het met u." "Dag mejuffrouw, komt erin; kriej koffie. En 't geet good met ons. Wie veult ons hier thoes."

Zo geleideluk kwamm'n d'r steeds meer jungskes niejsgierig um 'n hook hen kiek'n. Mej. Maneschijn tell'n d'r wa 'n stuk of achte. En ze leek'n ok nog allemoal op mekaar. Nou, nou meneer Brok wat een stel leuke jongens en wat lijken die allemoal op elkaar." Woarop Brok, trots as hee was, zear: "Joa joa en ze liekt op nog allemoal op de va. Dat bint al miene keender." O...o.... maar ik dacht dat u maar vier kinderen had", zei mej. Maneschijn. "Joa, joa, dat dach ik ok, meer aj goat verhuuz'n, dan weet ie pas hoovöl pruttel aj hebt."